

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Joanna Cisak- Nieckarz

Protokolant: sekretarz sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Włodzimierza Gusty, Tomasza Retyka

po rozpoznaniu w dniu 27.09.2016 roku i 06.12.2016 roku

sprawy **P. M.** s. J. i J. z d. W.-J., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 września 2015 roku o godz. 15.05 na drodze publicznej w miejscowości K. gmina S. powiat (...), poruszał się jako kierujący pojazdem mechanicznym, samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącym o godz. 15.20 do stężenia na poziomie 1,29 mg/l o godz. 16.43 do stężenia na poziomie 1,21 mg/l, o godz. 16.47 do stężenia na poziomie 1,30 mg/l, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego czynu określonego w § 1 dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **P. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 10 (dziesięć) lat;
5. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego P. M. świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
6. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 27.09.2015 roku godz. 15:35 do dnia 28.09.2015 roku godz. 14:45, przyjmując, że jest on równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;
7. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27.09.2015 roku;
8. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłat.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P.. z dnia (...) r. w sprawie (...) P. M. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, popełniony w dniu (...), na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 25 złotych, oraz opisane w wyroku środki karne: zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, oraz świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych na rzecz K. (...)w P.. Wyrok uprawomocnił się w dniu (...)

Środek karny - zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi został wykonany z dniem 05.12.2008r., kara grzywny została wykonana z dniem 16.11.2009r.. P. M. nie wpłacił świadczenia pieniężnego.

/dowód: odpis wyroku– k. 58 zbiór A

karta karna – k. 14-15 zbiór A

informacja z akt sprawy (...)– k. 18v-19

informacja przekazana przez Komendanta (...) w P. ujawniona na rozprawie – k. 29/

W dniu 27 września 2015 roku około godziny 15.05 w miejscowości K. P. M. prowadził samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...). Uczestniczył w zdarzeniu drogowym. Kierujący został zatrzymany przez innego kierującego, a następnie przekazany funkcjonariuszom Policji.

/dowód: notatka urzędowa- k. 1 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego- k. 12 zbiór A

notatka urzędowa – k. 3 zbiór A

zeznania świadka M. Ł. – k. 1v-2 zbiór C /

P. M. został poddany badaniom trzeźwości. Badania stanu trzeźwości P. M. przeprowadzone o godzinie 15:20 wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,29 mg/l, kolejne wykonane o godzinie 16:43 wykazały stężenie na poziomie 1,21 mg/l, zaś o godzinie 16:47 – 1,30 mg/l.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 2 zbiór A/

Oskarżony P. M. ma 44 lata. Legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu ślusarz-tokarz, utrzymuje się z prac dorywczych, z tego tytułu osiąga dochody na poziomie około 1.600 złotych. Jest żonaty. Nie ma majątku.

/dowód: dane z aktu oskarżenia

Informacja o dochodach – k. 35-36, 54-57 zbiór A/

Oskarżony P. M. był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...) r. w sprawie(...), za czyn z art. 178a § 1 kk.

/dowód: karta karna- k. 14-15 zbiór A

odpis wyroku– k. 58 zbiór A /

Oskarżony P. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w dniu 27.09.2015r., od godz. 09.00 spożywał alkohol-wódkę. Alkohol spożywał do godz. około 11.30.. Około godz. 14.00 wyjechał z domu, zamierzał udać się do matki do S.. Pokłócił się z żoną. Po wyjściu z domu wsiadł do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) i jadąc przez

miejsce K. został zatrzymany przez kierowcę innego samochodu, który zjechał mu drogę i zmusił do zatrzymania. Mówił, że oskarżony jest nietrzeźwy. Chcąc odjechać z miejsca, oskarżony cofnął w wyniku czego uderzył w stojący za nim samochód. Następnie ominął tego człowieka, jego samochód i starał się odjechać. Próbował oddalić się, ale został zatrzymany. Po przyjeździe patrolu policji został poddany badaniom trzeźwości, te wskazały na stan nietrzeźwości. Dodał, że żałuje swojego zachowania

/wyjaśnienia oskarżonego- k. 12 zbiór A /

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim odnosi się do faktów: kierowania pojazdem mechanicznym, udziału w zdarzeniu drogowym, pościgu, zatrzymania, przekazania funkcjonariuszom Policji, podania badaniom trzeźwości oraz wyniku badań przyznać należy walor wiarygodnych. Korespondują bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym zeznaniami świadka M. Ł. – którym należy przyznać walor wiarygodnych, protokołem badania trzeźwości. Badania te przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 98, póź. 602 z późn. zm.). Dokument w postaci protokołu badania sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty. Stężenie alkoholu podano we właściwych jednostkach (mg/l). Oskarżony nie kwestionował wyników badań. Fakt uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk oraz wynika z dokumentu o charakterze urzędowym – odpisu orzeczenia.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie występku polegających na tym, że w dniu 27.09.2015r. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie wskazanym w protokole badania trzeźwości będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia(...) r. w sprawie (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Jak wyżej zaznaczono, kara grzywny orzeczona wobec J. W. wskazanym wyżej wyrokiem została wykonana w dniu (...). Data ta jest o tyle istotna, że – co do zasady – wyznacza początek biegu okresu niezbędnego do zatarcia skazania. W wypadku kary grzywny, poczynając od 21.03.2015r. okres do zatarcia skazania z mocy prawa wynosi 1 roku (art. 107 § 4a kk). Z woli ustawodawcy, poprzez regulacje przejściowe – art. 21 ustawy z dnia 20.02.2015r. (Dz.U. z 2015r., poz. 396), do skazań prawomocnymi wyrokami wydanymi przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, w przedmiocie skazania stosuje się przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu znowelizowanym, chyba że okres zatarcia skazania upłynął przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, wówczas ustawodawca przyjmuje, iż zatarcie skazania z mocy prawa następuje z dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. Jeżeli jednak orzeczono środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem, albo przedawnieniem wykonania (art. 107 § 6 kk). Przenosząc te rozważania na grunt sprawy przedmiotowej, w świetle tak zapisów w karcie karnej oskarżonego, jak i informacji udzielonej w dniu 13.10.2016r. przez K. (...) w P. (k. 29) świadczenie pieniężne orzeczone wobec oskarżonego na rzecz (...) P. (...) wyrokiem z dnia (...) w sprawie (...) nie zostało uiszczone. Wykonanie tego środka karnego nie uległo przedawnieniu (art. 103 §2 kk). W świetle tych rozważań, w dalszym ciągu (tak w dacie czynu, jak i w dacie orzekania w sprawie przedmiotowej) aktualne jest twierdzenie o uprzednim skazaniu P. M. za czyn z art. 178a § 1 kk. Przyjść zatem należy, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku popełnienie czynu opisanego w art. 178a § 1 kk mimo uprzedniego skazania za czyn tożsamy polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Wobec powyższego należało przyjąć, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził pojazd mechaniczny.

Oskarżony mimo uprzedniego skazania ponownie naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze publicznej. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu, w tym podstawowej zasady – zasady trzeźwości jego uczestników.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstwa.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył bowiem powagę wymiaru sprawiedliwości lekceważąc orzeczenie sądowe. Jednocześnie stworzył konkretne zagrożenie w ruchu drogowym.

Kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględniają

a/ jako okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność za czyn podobny,
- ponad czterokrotne przekroczenie ustawowego progu trzeźwości,
- stworzenie konkretnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lądowym;

b/ jako okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożenie wyjaśnień pomocnych w ustaleniach faktycznych, deklaracja o gotowości dobrowolnego poddania się karze.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonego, a zważywszy na rodzaj okoliczności łagodzących, jak i fakt, iż uprzedni konflikt oskarżonego z prawem i skazanie miały miejsce ponad 9 lat temu, jedynie słusznym rozwiązaniem jest surowe napiętnowanie występku oskarżonego. Stąd też Sąd wymierzył oskarżonemu karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Okres ten pozwoli na weryfikację pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej wobec oskarżonego. Kara ta w połączeniu z efektywnie zastosowaną sankcją w postaci grzywny, wzmocniona środkami karnymi, jak świadczenie pieniężne oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych powstrzyma oskarżonego od popełnienia w przyszłości przestępstw, a w społeczeństwie wzmocni przekonanie o skuteczności udzielonej przez państwo ochrony prawnej.

Należy zaznaczyć, że wśród zastosowanych wobec oskarżonego sankcji, kara grzywny podlega efektywnemu wykonaniu, stanowi zatem realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił. Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez

wyeliminowanie z ruchu drogowego osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami na okres 10 lat zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia w szczególności stopień nietrzeźwości oskarżonego, stworzenie konkretnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Jakkolwiek oskarżony był już uprzednio karany za czyn z art. 178a § 1 kk, to należy mieć na uwadze, iż od daty uprzedniego skazania upłynął okres ponad 9 lat, oskarżony nie wchodził następnie w konflikt z prawem. Opisane wyżej fakty i okoliczności skłaniają do potraktowania czynu oskarżonego jako wyjątkowego wypadku w rozumieniu art. 42 § 3 k.k.

Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Okres zatrzymania oskarżonego w sprawie Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary grzywny, mając za podstawę treść art. 63 § 1 kk. W oparciu o treść powołanego przepisu Sąd zobligowany jest zaliczyć oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej, podlegającej efektywnemu wykonaniu kary, tak aby dolegliwość związana z zastosowaniem pozbawienia sprawcy przestępstwa wolności w tej sprawie nie pozostała poza nawiasem wymierzonej mu i podlegającej wykonaniu kary. Tak więc zaliczenie okresu pozbawienia wolności na poczet jednej z wymienionych kar stanowi ustawowe dobrodziejstwo dla oskarżonego. W realiach tej sprawy efektywnemu wykonaniu podlega kara grzywny, stąd orzeczono, jak w pkt 6 wyroku.

Na podstawie art. 63 § 4 kk Sąd z urzędu zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27.09.2015 roku.

W oparciu o treść art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 zł,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – w kwocie łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./).

Opłatę w wysokości 240 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust 1 pkt 1 i art. 3 ust 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).